Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36935
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

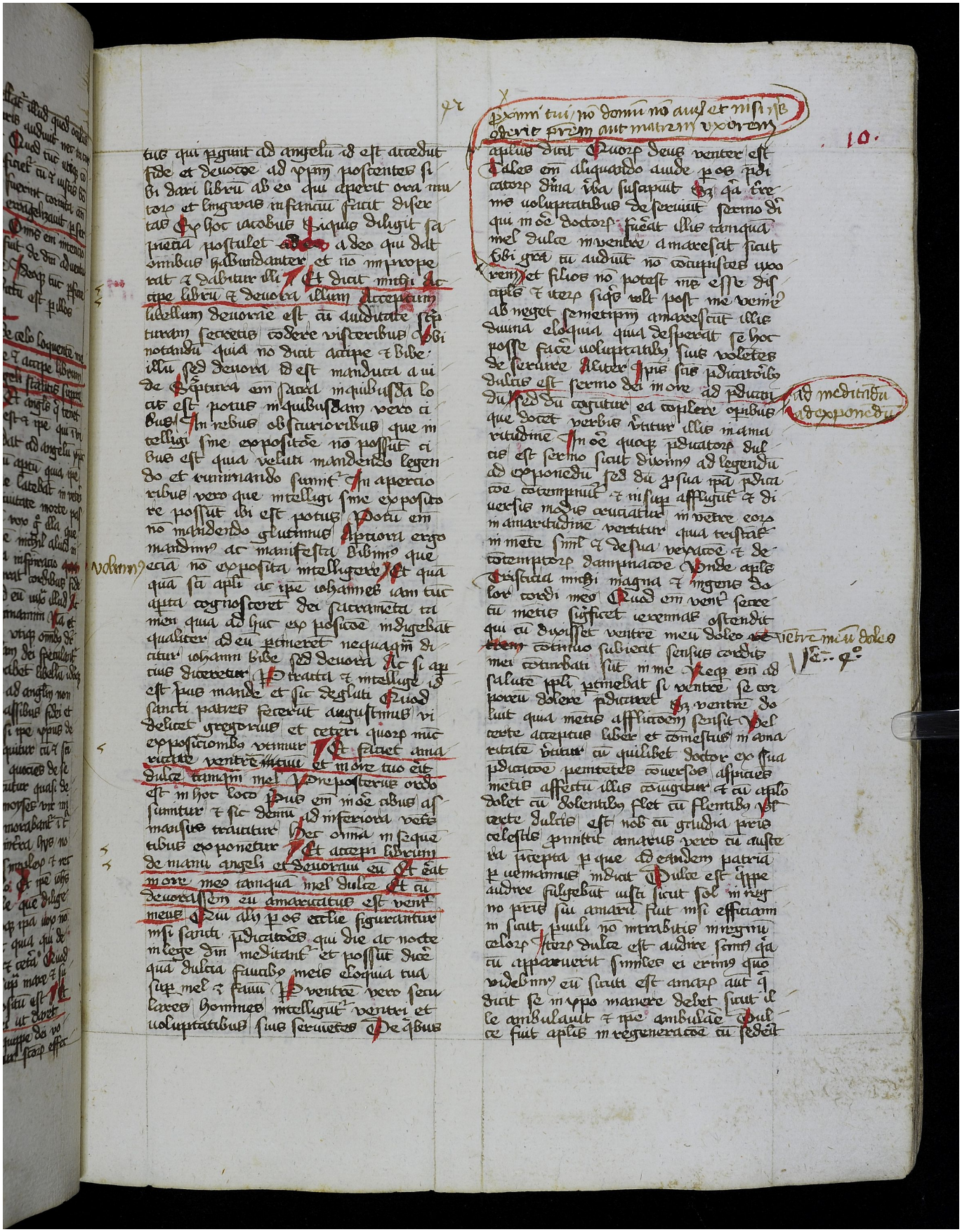

tus qui pgunt ad angelu id est accedut
fide et deuocõe ad ꝓpm postentes si
bi dari librũ ab eo qui aperit ora mu
tos et lingwas infantũ fiunt diser
tas Ecce hoc iacobus ꝗ quis diligit sa
pientia postulet a deo qui dat
omnibus habundanter et no improper
rat et dabitur ei Et dicit mihi ac
cipe librũ et deuora illum Accepiam
libellum deuorare est ad auditate scp
turam secretis odere visceribus Sed bi
notandũ quia no dicit accipe et bibe
illu sed deuora id est manducet a ui
de Scptura em sacra in quibus sa lo
cat est potus in quibusdam vero ci
bus Sed in rebus obscurioribus que in
telligi sine expositore no possunt ci
bus est quia veluti manducũ legen
do et ruminando sumit In aperio
ribus vero que intelligi sine exposito
re possunt ibi est potus Potu em
no mandendo gluttimus Apparet ergo
manifestũ quia sacra no exposita intelligere est qua
qua si apli ac ipse iohannes iam tur
apta cognoscerent dei sacramenta ta
men qua ad huc exposite indigebat
qualiter ad eu pineret nequaqm di
citur iohann bibe sed deuora Ac si ap
tius diceretur Intuere et intelligere id
est prius mande et sic deglutiere Quod
sancti patres fecerunt augustinus vi
delicet gregorius et ceteri quorũ nũc
expositionibus vtimur Et fiet amarus
ventre meo et in ore tuo erit
dulce tamqm mel Ponit posterius ordo
est in hoc loco Prius em in ore abus as
sumitur et sic demũ ad interiora cibus
mansus transitur Per oriũ in sequen
tibus exponetur Et accepi librum
de manu angeli et deuorauꝰ eu Et erat
in ore meo tamqua mel dulce Et cu
deuorassem eu amaricatus est venter
meus Qui alij p os ecclie figurantur
in sancti predicatores qui die ac nocte
in lege dni meditant et possunt dicere
qua dulcia faucibus meis eloquia tua
sup mel et fauum Per ventre vero seu
lares homines intelligunt ventri et
voluptatibus suis seruientes De quibus

Prem tui no domui no auferet nisi qui
odierit patrem aut matrem vxorem

10.

apstus dicit Quorũ deus venter est
Tales em aliquando aude pos pdi
catores dina iba susapiunt ꝗ qa tre
mis voluptatibus deseruiunt sermo di
qui in ore doctoris fuerit illis tamqua
mel dulce in ventre amaresat sicut
tibi grea tu audiuit no contrariabis uo
rem et filios no potest me esse dis
cipls et iterũ sicꝯ volt post me venire
ab neget semetipm amaresciut illis
diuina eloquia quia desperant se hoc
posse facere voluptatibus suis voletes
deseruire Aliter ipse suis pdicatoribus
dulcis est sermo dei in ore ad pdicandu
du sed du cogitur ea complere opibus
que docet verbis vtitur illis in amaritudine
in ore quorũ pdicatorũ dul
cis est sermo sicut diuinũ ad legendu
ad exponendu sed du p sua ipa pdica
tione contemptus et in sicꝯ afflictus et di
uersis modis cruciatur in vetere eorũ
in amaritudine vertitur qua tristat
in mente sunt et de sua vexatione et de
totemptorũ dampnatione Unde apls
tristicia mihi magna et ingens do
lor cordi meo Quod em venit serere
tu metus sufficet ieremias ostendit
qui cu diuisset ventre meu doleo et
tentio subiecit sensus cordis
mei conturbati sunt in me Decꝯ em ad
salute ppli pineiat si ventre se cor
poreu dolere pdicaret ꝗz ventre do
luit qua metus afflictionũ sensit Vel
certe apostolus liber et comestus in ona
ritate datur cu quilibet doctor ex sua
pdicatione penitentes conuersos aspicies
metis affectu illis congaudet et cu apslo
dolet cu dolentibus flet cu flentibus Et
certe dulcis est nobis cu gaudia prei
celestis promittit amarus vero cu auste
ra precepta p que ad eandem patria
p uenimus indicat Dulce est scripte
audire sapiebat iusti sicut sol in regno
pris sui amari fuit mihi efficiam
in sicut parvuli no intrabitis in regnu
celorũ Vere dulce est audire sermo qa
cu apparuerit similes ei erimus quo
videbimus eu sicuti est amaro aut q
dicit se in ipso manere debet sicut il
le ambulauit et ipse ambulare Dul
ce fuit apstis in regeneratione cu sedeũt

ad meditandu
ad exponendu

vetre meu doleo